# Uitvoeringstoets

## *Termijn aanleveren, vaststellen en herzien eigen bijdrage Wmo 2015*

**Januari 2017**

# Inhoudsopgave


Samenvatting

| | | |
|---|---|---|
| 1 | Aanleiding, probleemanalyse en doelstelling | 5 |
| 2 | Aanlevertermijn | 8 |
| 3 | Vaststellingstermijn | 11 |
| 4 | Herzieningstermijn | 14 |
| 5 | Conclusie | 15 |
| 6 | Bijlagen | 16 |

# Samenvatting

**Inleiding**
Voor de vaststelling en facturatie van de eigen bijdrage Wmo 2015 is het CAK afhankelijk van de klant- en zorggegevens die door gemeenten en zorgaanbieders bij het CAK moeten worden aangeleverd. Wanneer deze aanlevering niet tijdig plaatsvindt, kan nog geen factuur worden gestuurd en is het CAK genoodzaakt de eigen bijdragen voor meerdere perioden achteraf in rekening te brengen. Dit leidt tot zogenaamde stapelfacturen. Een stapelfactuur is een factuur waarop een eigen bijdrage voor tenminste drie perioden in rekening wordt gebracht. De stapelfacturenproblematiek is onderwerp van gesprek geweest in correspondentie[1] en debat[2] tussen het ministerie van VWS en de Tweede Kamer. Tijdens het debat van 10 maart 2016 heeft de Tweede Kamer een motie[3] aangenomen. Daarin wordt gevraagd te onderzoeken of een maximale aanlevertermijn voor gemeenten en een kortere vaststellingstermijn voor het CAK mogelijk is.

Het ministerie van VWS heeft het CAK gevraagd om een uitvoeringstoets waarin de uitvoerbaarheid wordt getoetst van een wettelijke aanlevertermijn en het verkorten van de vaststellings- en herzieningstermijn. Doel is het reduceren van stapelfacturen voor de eigen bijdrage Wmo 2015. Vanuit klantperspectief moeten deze drie termijnen in duidelijke samenhang met elkaar worden bezien.

**Maatregelen**
Concreet gaat het om de volgende voorstellen:

*1. Het creëren van een wettelijke grondslag in de Wmo 2015 voor het vaststellen van een **aanlevertermijn** van maximaal 3 perioden[4] waarbinnen het CAK de noodzakelijke gegevens voor de vaststelling van de eigen bijdrage moet hebben ontvangen.*
Uit probleemanalyse is gebleken dat de hoofdoorzaak van het ontstaan van stapelfacturen inderdaad in de te late aanlevering van klant- en zorggegevens ligt. De oplossing moet dan ook gezocht worden in de aanpak daarvan. Alleen wanneer de aanlevertermijn wettelijk wordt bepaald en daarmee landelijk van toepassing is en actief wordt gestuurd op het handhaven van de aanlevertermijn, zal deze maatregel effectief zijn.

In opdracht van het CAK heeft onderzoeksbureau PBLQ kwantitatief onderzoek gedaan naar de opvattingen van gemeenten over de invoering van een (wettelijke) aanlevertermijn. Het onderzoeksrapport is als bijlage bij deze uitvoeringstoets opgenomen. Hieronder de conclusies uit het onderzoek:

- *Uit de inventarisatie blijkt dat het probleem van de stapelfacturen door gemeenten wordt herkend.*
- *Een ruime meerderheid van de gemeenten is van mening dat de invoering van een termijn van maximaal 12 weken voor aanlevering van gegevens aan het CAK mogelijk moet zijn.*
- *Als het gaat om hulpmiddelen en voorzieningen en Wmo pgb's geldt dat voor meer dan 90% van de gemeenten dat de invoering van een termijn van maximaal 12 weken voor aanlevering van gegevens aan het CAK mogelijk is.*
- *Bij categorieën ondersteuning thuis en hulp in het huishouden acht eveneens een ruime meerderheid (ongeveer driekwart) van de gemeenten de maximum aanlevertermijn van 12 weken haalbaar.*
- *Wel stellen veel gemeenten dan dat hiervoor contractuele afspraken met zorgaanbieders nodig zijn en dat vervolgens gehandhaafd moet worden op de aanlevertermijnen.*

Uit dit onderzoek blijkt dat introductie en implementatie van een maximale aanlevertermijn van 3 perioden met inachtneming van 12 maanden implementatietijd voor gemeenten haalbaar en uitvoerbaar is. Ook het CAK acht een aanlevertermijn van 3 perioden (12 weken) met inachtneming van 12 maanden implementatietijd

[1] Tweede Kamer, vergaderjaar 2015-2016: Kamerbrief 34 104 nr.56 d.d. 29 april 2015, Kamerbrief 29 538 nr.197 d.d. 9 oktober 2015, Kamerbrief 34 203 nr.13 d.d. 1 februari 2016, Kamerbrief 29 538 nr. 205 d.d. 8 maart 2016, Kamerbrief 29 538 nr.227 d.d. 13 september 2016
[2] Handelingen 29 538 d.d. 10 maart 2016
[3] Tweede Kamer, vergaderjaar 2015-2016: Kamerstuk 29 538 nr.209
[4] Een periode bestaat uit vier weken.

haalbaar en uitvoerbaar. Het onderzoeksresultaat, aangevuld met de uitkomst van de probleemanalyse van het CAK, onderschrijft dat het creëren van een aanlevertermijn zeer waarschijnlijk tot het gewenste effect zal leiden nl. tot reductie van het aantal stapelfacturen met een negatief financieel gevolg voor de klant. Na een tijdige aanlevering kan het CAK de bijdrage ook tijdig vaststellen en factureren. Andere maatregelen ter reductie van stapelfacturen zullen geen of onvoldoende effect hebben wanneer er geen wettelijke aanlevertermijn wordt gecreëerd.

VWS heeft het CAK gevraagd een tweetal financiële sancties op uitvoeringsconsequenties voor klant, keten en CAK te toetsen. Van belang is dat de gemeenten als verantwoordelijke voor de aanlevering van gegevens aan het CAK, actief gaan sturen op deze aanlevertermijn. Het CAK kan dit faciliteren door een intensieve monitoring, rapportage en communicatie. Door bij het ministerie van VWS en in het veld transparant te maken welke partijen regelmatig of op grote schaal de vastgestelde aanlevertermijn overschrijden, ontstaat een prikkel voor betere aanlevering. Het CAK is van mening dat een financiële sanctie een uiterste middel moet zijn. Indien toch in de praktijk blijkt dat, ondanks deze rapportage en communicatie, de aanlevertermijn toch nog onvoldoende wordt gehaald, kan op termijn worden overgegaan tot het opleggen van een financiële sanctie die leidt tot inkomstenderving bij gemeenten.

*2. Het verkorten van de huidige **vaststellingstermijn** tot maximaal 3 perioden waarover het CAK de bijdrage moet vaststellen en factureren aan de klant.*
Vanaf het moment van aanlevering van de benodigde gegevens, binnen de daarvoor bepaalde wettelijke aanlevertermijn, is het CAK in staat de bijdrage binnen uiterlijk 3 perioden vast te stellen en te factureren aan de klant. De kortere vaststellingstermijn van 3 perioden betreft een maximale termijn. In de huidige situatie bedraagt de doorlooptijd gemiddeld 69 dagen. Wanneer de in deze uitvoeringstoets voorgestelde maatregelen worden geëffectueerd, zal het proces tot vaststelling van de bijdrage sneller kunnen verlopen en niet de volledige 3 perioden in beslag nemen. Een frequentere uitwisseling met de Belastingdienst (wekelijks) is een randvoorwaarde en levert een belangrijke bijdrage aan een snellere doorlooptijd tussen aanlevering van gegevens en vaststellen en factureren van de bijdrage door het CAK. De gemiddelde doorlooptijd wordt dan 62 dagen. Op basis van de huidige uitvoeringspraktijk wordt gemiddeld 86% van de nieuwe klanten tijdig (binnen 3 perioden) gefactureerd. Dit percentage zal nog verder stijgen wanneer wekelijkse uitwisseling met de Belastingdienst een feit is. De bestaande klanten ontvangen in de huidige situatie gemiddeld binnen 27 dagen een factuur, nadat de klant- en zorggegevens zijn aangeleverd bij het CAK.

*3. Het verkorten van de huidige **herzieningstermijn** tot maximaal 12 perioden waarover het CAK de eerder vastgestelde bijdrage kan herzien vanwege wijzigingen in de huishoudsamenstelling of het inkomen.*
Na aanlevering van gegevens kan het CAK de bijdrage vaststellen. Het CAK heeft in de uitvoeringspraktijk te maken met minimaal 35 mogelijke redenen (en een veelvoud van combinaties daarvan) op grond waarvan de eerder vastgestelde bijdrage ambtshalve moet worden herzien. Het CAK adviseert VWS de huidige herzieningstermijn te handhaven omdat dat ertoe kan leiden dat het CAK (een groot deel van de) restituties niet meer aan de klant kan uitkeren op grond van de verkorte herzieningstermijn. Het merendeel van de herzieningen is namelijk in het voordeel van de klant.

**Conclusie**
Resumerend kan worden gesteld dat het creëren van een wettelijke aanlevertermijn onder de gestelde randvoorwaarden uitvoerbaar is en waarschijnlijk een effectieve maatregel is om het aantal ongewenste stapelfacturen te kunnen reduceren. Het hanteren van een kortere vaststellingstermijn is mogelijk onder de voorwaarde dat er op wekelijkse basis gegevens met de Belastingdienst uitgewisseld kunnen worden. Voor wat betreft de herzieningstermijn geldt dat wordt geadviseerd de huidige termijn te handhaven.

# 1 Aanleiding, probleemanalyse en doelstelling

Als het kabinet het voornemen heeft tot een substantiële wijziging van een wettelijke taak die door het CAK moet worden uitgevoerd, treden het ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (hierna: VWS) en het CAK met elkaar in overleg. De uitvoeringstoets heeft tot doel om:

- in een zo vroeg mogelijk stadium gewenste/ongewenste (neven-) effecten in de uitvoering van voorgenomen beleid en wetgeving van het kabinet te signaleren;
- de juridische en technische implicaties van voorgenomen beleid en wetgeving door het CAK inzichtelijk te maken;
- inzicht te krijgen in de consequenties voor de CAK-organisatie (personeel, financiën, ICT etc.) en de ketenpartijen;
- eventuele ongewenste effecten tijdig te inventariseren waardoor tijdig bij kan worden gestuurd door VWS en het CAK.

Het CAK vindt het van groot belang dat cliënten tijdig worden geïnformeerd over de hoogte van de eigen bijdrage voor Wmo-ondersteuning en binnen een redelijke termijn de factuur daarvoor ontvangen. Er zijn echter diverse oorzaken op grond waarvan dat niet altijd mogelijk is. Met als gevolg dat het CAK de klant een factuur moet sturen waarop de bijdrage voor twee of meer perioden van vier weken in rekening wordt gebracht, een zogenaamde stapelfactuur. Circa 9,4% van de 420.000 facturen over 2016 die het CAK elke 4 weken verstuurt, is een stapelfactuur (gemeten over de eerste twaalf perioden van 2016).

De oorzaken van stapelfacturen zijn onderwerp van gesprek geweest in het debat met de Tweede Kamer van 10 maart 2016. In het kader van het terugdringen van het aantal stapelfacturen heeft een meerderheid van de Tweede Kamer ingestemd met de motie Van Dijk en Potters[5]. Daarin wordt gevraagd te onderzoeken of een maximale aanlevertermijn voor gemeenten en aanbieders en een kortere vaststellingstermijn voor het CAK mogelijk is. Deze motie is de aanleiding voor het verzoek van VWS tot het opstellen van een uitvoeringstoets. De motie luidt als volgt:

MOTIE VAN DE LEDEN OTWIN VAN DIJK EN POTTERS

Voorgesteld 10 maart 2016

De Kamer, gehoord de beraadslaging,

constaterende dat er sprake is van stapelfacturen voor cliënten die zorg of ondersteuning uit de Wmo ontvangen;

constaterende dat deze stapelfacturen vaak ontstaan door late gegevensuitwisseling tussen gemeenten, CAK en zorgaanbieders; constaterende dat in het uitvoeringsbesluit nu geen maximumtermijn is opgenomen;

van mening dat mensen niet de dupe mogen worden van late gegevensuitwisseling en dat mensen moeten kunnen rekenen op een betrouwbare overheid;

verzoekt de regering, te onderzoeken of een maximale aanleverings-termijn voor gemeenten en een kortere vaststellingtermijn van het CAK mogelijk is, en de Kamer hierover voor de zomer te informeren, en gaat over tot de orde van de dag.

[5] Tweede Kamer, vergaderjaar 2015-2016, 29 538, nr. 209

**Vraagstelling VWS**
Het CAK heeft met VWS en de VNG gesproken over de mogelijkheden om het aantal stapelfacturen te kunnen reduceren. VWS heeft vervolgens een aantal voorstellen geformuleerd en het CAK verzocht deze voorstellen op uitvoeringsconsequenties voor klanten, ketenpartners en het CAK te toetsen. VWS heeft het CAK gevraagd onderzoek te doen naar de mogelijkheden tot:

- introductie van een wettelijke aanlevertermijn;
- het verkorten van de huidige termijn voor het vaststellen en herzien van de eigen bijdrage;
- de uitvoerbaarheid en haalbaarheid van dit beleidsvoornemen, inclusief de sanctie die kan volgen op niet tijdige aanlevering;
- de noodzakelijke randvoorwaarden hiervoor;
- het betrekken van ketenpartijen zoals Wmo-aanbieders en gemeenten bij het opstellen van deze uitvoeringstoets.

Uitgangspunt bij het opstellen van deze uitvoeringstoets is dat het CAK haar klanten tijdig wil kunnen informeren over de hoogte van de eigen bijdrage. En dat klanten tijdig, d.w.z. kort na afloop van de periode waarin de ondersteuning geleverd is, een factuur voor de eigen bijdrage voor Wmo-maatwerkvoorzieningen van het CAK ontvangen. Een kortere doorlooptijd van het proces tussen de aanvang van de ondersteuning en de aanlevering van gegevens aan het CAK kan de dienstverlening richting de klant sterk verbeteren. Het doel van dit beleidsvoornemen is het terugdringen van stapelfacturen. Het CAK streeft naar een tijdige verzending van de bijdragefactuur naar de klant en onderschrijft deze doelstelling volledig.

**Probleemstelling**
Het probleem dat het onderwerp van deze uitvoeringstoets vormt, is het ontstaan van stapelfacturen. Het CAK factureert de bijdrage, conform het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015 , per periode van vier 4 weken. Omdat de hoogte van de bijdrage voor Wmo ondersteuning mede afhankelijk is van de zorgconsumptie bestaan de stapelfacturen al sinds 2007, toen de Wmo geïntroduceerd is. Het CAK spoort de aanleverende partijen al geruime tijd aan om de zorggegevens binnen de CAK norm, te weten uiterlijk binnen 4 weken na afloop van de periode waarin de ondersteuning geleverd is, aan het CAK aan te leveren. Het aanleverproces wordt door het CAK gefaciliteerd in de vorm van jaarlijkse toezending van de zogenaamde aanleverkalender aan gemeenten en zorgaanbieders. Deze kalender geeft per periode aan wat de uiterste aanleverdatum voor gegevens is op grond waarvan het CAK nog tijdig kan factureren. De aanleverkalender in digitale vorm is als bijlage bij deze toets gevoegd. Ook stelt het CAK modelteksten op die door gemeenten kunnen worden gebruikt in contractafspraken met zorgaanbieders. Uit de analyses van PBLQ blijkt dat met name de grotere gemeenten het probleem van de stapelfacturen ervaren, met name wanneer de gemeente de aanlevering van gegevens aan het CAK aan de zorgaanbieder heeft toevertrouwd.

Volgens de bovenstaande CAK norm voor tijdige aanlevering (te weten binnen één periode) wordt in de huidige uitvoeringspraktijk tussen de 50% en 60% van de zorggegevens voor nieuwe klanten tijdig aangeleverd. Voor bestaande klanten ligt dit percentage rond de 70%. Hieronder een overzicht van de huidige uitvoeringspraktijk rondom de aanlevering.

**Tabel 3 Tijdigheid aanlevering gegevens**

| Tijdigheid aanlevering | Nieuwe klanten | Bestaande klanten |
|---|---|---|
| Aanlevering binnen één periode | 56% | 72% |
| Aanlevering binnen twee perioden | 74% | 87% |
| Aanlevering binnen drie perioden | 82% | 94% |

Niet alle stapelfacturen vormen echter een probleem voor de klant. Pas wanneer een stapelfactuur tot onverwacht hoge financiële gevolgen voor de klant leiden, kan men spreken van een probleem. De klant kan door onregelmatige facturatie voor hoge bedragen in de financiële problemen komen.

Het CAK voert momenteel 9059 lopende betalingsregelingen voor Wmo klanten uit per ultimo 2016. Voor ruim 60% van de betalingsregelingen werd voorafgaand een stapelfactuur verzonden. Ultimo 2015 waren er 9129 lopende betalingsregelingen. Ten opzichte van 2015 is het aantal betalingsregelingen dus licht gedaald.

Wanneer de klant als gevolg van een correctie met terugwerkende kracht geld terug krijgt, zal hij of zij de stapelfactuur niet of minder als problematisch ervaren. Daarom is het relevant onderscheid in de diverse soorten stapelfacturen en de oorzaken daarvan te maken. Hieronder een schematisch overzicht.

**Tabel 4 Oorzaken stapelfacturen**

| Soort stapelfactuur | Oorzaak/veroorzaker | Oorzaak te voorkomen | Effect voor de klant |
|---|---|---|---|
| 1. Stapelfactuur | - Te late aanlevering van klant- en zorggegevens voor nieuwe klanten door zorgaanbieder, gemeente of derde partij<br>- De doorlooptijd binnen het CAK voor de berekening van de maximale periodebijdrage voor nieuwe klanten | Ja | Altijd een negatief financieel gevolg in de vorm van een stapelfactuur over 2 of meer bijdrageperioden |
| 2. Correctiefactuur | Administratieve correctie van eerder aangeleverde zorggegevens door de aanleverende partij (bijv. andere AGB-code of product) | Ja | Geen financieel gevolg, de bijdrage blijft gelijk. De klant ontvangt een stapelfactuur van 0,- euro. Stapelfactuur heeft geen impact. |
| 3. Correctiefactuur | Inhoudelijke correctie van eerder aangeleverde klantgegevens door BRP[6] (bv. verhuizing, wijziging huishoudsamen-stelling) en Belastingdienst (wijziging inkomensgegevens) of zorggegevens door de aanbieder of gemeente. | Nee | a. Geen financieel gevolg, de bijdrage blijft gelijk<br><br>b. Positief financieel gevolg, de bijdrage wordt lager en de klant ontvangt een stapelfactuur in de vorm van een restitutie.<br><br>c. Negatief financieel gevolg, de bijdrage wordt hoger en de klant ontvangt een stapelfactuur in de vorm van een naheffing. |
| 4. Correctiefactuur | Op aanvraag van de klant (bezwaar en beroep, niet eens met hoeveelheid geleverde zorg, peiljaarverlegging enz.) | Nee | |
| 5. Correctiefactuur | Diverse oorzaken | Ja/nee | |

*Ad 1. Stapelfactuur*
Bij nieuwe klanten moet het CAK de gegevens van de zorgaanbieder en/of gemeente ontvangen. Daarna vindt verificatie van de NAW-gegevens plaats bij de BRP en wordt de huishoudsamenstelling van de klant bepaald. Deze is van belang om te kunnen bepalen of de hoogte van de bijdrage op één of twee inkomens moet worden gebaseerd. Vervolgens vraagt het CAK de inkomensgegevens van klant en eventuele partner op bij de Belastingdienst. Na ontvangst van deze gegevens kan de maximale periodebijdrage worden berekend en vervolgens de beschikking en de eerste factuur worden verzonden. Dit is altijd een stapelfactuur. Het moment van gegevensaanlevering- en uitwisseling met deze ketenpartners is van invloed op de doorlooptijd om te kunnen komen tot de eerste factuur. Om het aantal stapelfacturen te kunnen reduceren, is het van belang dat deze doorlooptijd wordt verkort.

De oorzaken van de (te) late aanlevering zijn zeer divers: de administratie bij de zorgaanbieder is niet op orde waardoor men verzuimt bestanden aan te leveren, problemen met software en ICT, uitval als gevolg van onjuiste of onvolledige aanlevering, het te laat aanleveren van parameters, producten en tarieven voor het

[6] Basisregistratie Personen

nieuwe zorgjaar door gemeenten (het seizoenseffect). De aanleverproblematiek doet zich voornamelijk voor in de aanlevering van de zogenaamde P*Q-systematiek (uurtarief *consumptie) door zorgaanbieders. Hulpmiddelen, voorzieningen en arrangementen (resultaatfinanciering) worden namelijk eenmalig door gemeenten aangeleverd voor de duur van de termijn waarvoor de voorziening is verstrekt. Met een gelijkmatige facturatie tot gevolg waardoor er geen stapelfacturen ontstaan. Het CAK is van mening dat de oorzaken in deze categorie stapelfacturen oorzaken zijn die voorkomen kunnen worden.

*Ad 2. Correctiefactuur zorggegevens*
Een correctiefactuur is het gevolg van correctie-aanleveringen door gemeenten of zorgaanbieders. Ook hier zijn de oorzaken divers zoals bijvoorbeeld foutief gebruikte productcodes, onzorgvuldige administratie van de geleverde zorg, onjuiste AGB-code gehanteerd enz. Dergelijke administratieve correcties hebben over het algemeen geen financieel gevolg voor de klant. Ook deze oorzaken zijn echter te voorkomen.

*Ad 3. en 4. Correctiefacturen*
De oorzaak van deze correctiefacturen zijn onlosmakelijk verbonden met de bijdragesystematiek in de Wmo en om die reden dan ook niet te voorkomen. De hoogte van de eigen bijdrage is naast de zorgconsumptie namelijk ook afhankelijk van de leeftijd, de huishoudsamenstelling en het inkomen en vermogen van de klant en partner. Wanneer zich wijzigingen in de persoonlijke situatie van de klant voordoen, kunnen deze effect hebben op de hoogte van de bijdrage, ook met terugwerkende kracht. Het CAK heeft de wettelijke plicht deze wijzigingen ambtshalve door te voeren. Ook hier is sprake van een seizoenseffect: aan de start van het nieuwe zorgjaar moeten altijd opnieuw de inkomensgegevens van het jaar T-2 door de Belastingdienst worden aangeleverd. Als daar vertraging in ontstaat, factureert het CAK de laagste eigen bijdrage. Na ontvangst van inkomensgegevens wordt alsnog de juiste bijdrage vastgesteld.

| ***Conclusie probleemanalyse CAK*** |
| --- |
| *De oplossing van het probleem moet gericht zijn op de voorkombare oorzaken van stapelfacturen.* |

**Doelstelling beleidsvoornemen VWS**
De doelstelling is een beschrijving van de gewenste situatie. Het doel van dit beleidsvoornemen is tweeledig:

1. Klanten tijdig kunnen informeren over de hoogte van de eigen bijdrage voor Wmo-maatwerkvoorzieningen.
2. Klanten binnen een redelijke termijn een factuur voor de eigen bijdrage te kunnen sturen.

Om het beleidsvoornemen te kunnen concretiseren is aanpassing van het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015 vereist.

# 2 Aanlevertermijn

De huidige regelgeving kent geen nadere regels of definitie voor de aanlevertermijn van gegevens aan het CAK. Het CAK draagt wel een norm uit waarbinnen gegevens moeten worden aangeleverd met als doel tijdig te kunnen factureren. Zoals in de beschrijving van de probleemstelling vermeldt, spoort het CAK de keten aan gegevens over de geleverde ondersteuning zo spoedig mogelijk binnen vier weken na afloop van de periode waarin deze verleend is, aan het CAK aan te leveren. Uit het onderzoek van PBLQ blijkt dat een aantal gemeenten dergelijke aanleverafspraken wel contractueel vastlegt maar niet of nauwelijks toeziet op naleving en handhaving.

Volgens de bovenstaande CAK norm voor tijdige aanlevering (te weten binnen één periode) wordt in de huidige uitvoeringspraktijk tussen de 50% en 60% van de zorggegevens voor nieuwe klanten tijdig aangeleverd. Voor bestaande klanten ligt dit percentage rond de 70%. Zie tabel 3 op de volgende pagina voor een overzicht van de huidige uitvoeringspraktijk rondom de aanlevering van gegevens.

**Tabel 3 Tijdigheid aanlevering gegevens**

| Tijdigheid aanlevering | Nieuwe klanten | Bestaande klanten |
|---|---|---|
| Aanlevering binnen één periode | 56% | 72% |
| Aanlevering binnen twee perioden | 74% | 87% |
| Aanlevering binnen drie perioden | 82% | 94% |

VWS heeft het CAK gevraagd een uitvoeringstoets te doen naar de gevolgen van een kortere aanlevertermijn (maximaal 3 perioden) waarbinnen het CAK de noodzakelijke gegevens voor de vaststelling van de eigen bijdrage moet hebben ontvangen van gemeenten en zorgaanbieders.

Het CAK heeft onderzoeksbureau PBLQ gevraagd een inventarisatie te doen naar de opvattingen van gemeenten over het mogelijk invoeren van een vaste termijn voor het aanleveren van klant- en zorggegevens aan het CAK. Na een oriëntatie op de problematiek door middel van een aantal gesprekken bij gemeenten, koepels van zorgorganisaties en de VNG is een vragenlijst opgesteld die is verzonden naar de contactpersonen van het CAK bij alle 390 gemeenten. Van 248 gemeenten is een inhoudelijke reactie verkregen. Dit betekent dat de respons 64% bedraagt. Daarbij is een goede spreiding over gemeentegrootte en geografische spreiding gerealiseerd, wat leidt tot de conclusie dat er alle reden is om aan te nemen dat er sprake is van een representatieve respons.

Hieronder de conclusies uit het onderzoek:

- *Uit de inventarisatie blijkt dat het probleem van de stapelfacturen door gemeenten wordt herkend.*
- *Een ruime meerderheid van de gemeenten is van mening dat de invoering van een termijn van maximaal 12 weken voor aanlevering van gegevens aan het CAK mogelijk moet zijn.*
- *Als het gaat om hulpmiddelen en voorzieningen en Wmo pgb's geldt dat voor meer dan 90% van de gemeenten.*
- *Bij categorieën ondersteuning thuis en hulp in het huishouden acht eveneens een ruime meerderheid (ongeveer driekwart) van de gemeenten de maximum aanlevertermijn van 12 weken haalbaar.*
- *Wel stellen veel gemeenten dan dat hiervoor contractuele afspraken met zorgaanbieders nodig zijn en dat vervolgens gehandhaafd moet worden op de aanlevertermijnen*[7].

**Uitvoerbaarheid en haalbaarheid**
Uit dit onderzoek blijkt dat introductie en implementatie van een maximale aanlevertermijn van 3 perioden met inachtneming van 12 maanden implementatietijd voor gemeenten haalbaar en uitvoerbaar is.

Ook het CAK acht een aanlevertermijn van 3 perioden (12 weken) met inachtneming van 12 maanden implementatietijd haalbaar en uitvoerbaar. Op basis van de huidige uitvoeringspraktijk zal aanlevering voor ruim 80% van de nieuwe klanten dan tijdig (binnen 3 perioden) plaatsvinden. Voor bestaande klanten ligt dit percentage op bijna 95%. Het onderzoeksresultaat, aangevuld met de uitkomst van de probleemanalyse van het CAK, onderschrijft dat het creëren van een aanlevertermijn zeer waarschijnlijk tot het gewenste effect zal leiden nl. tot reductie van het aantal stapelfacturen met een negatief financieel gevolg voor de klant. Na een tijdige aanlevering kan het CAK de bijdrage ook tijdig vaststellen en factureren. Andere maatregelen ter reductie van stapelfacturen zullen geen of onvoldoende effect hebben wanneer er geen wettelijke aanlevertermijn wordt gecreëerd.

[7] Citaat PBLQ Rapport Kwantitatief Onderzoek Maximale Aanlevertermijnen, 25 november 2016

## 2.1 Sancties in geval van te late aanlevering

VWS heeft het CAK gevraagd een tweetal sancties op uitvoeringsconsequenties voor klant, keten en CAK te toetsen. Het CAK is van mening dat een sanctie een uiterste middel moet zijn. Van belang is dat de gemeenten als verantwoordelijke voor de aanlevering van gegevens aan het CAK, actief gaan sturen op deze aanlevertermijn. Het CAK kan dit faciliteren door een intensieve monitoring, rapportage en communicatie. Door bij het ministerie van VWS en in het veld transparant te maken welke partijen regelmatig of op grote schaal de vastgestelde aanlevertermijn overschrijden, ontstaat een prikkel voor betere aanlevering.

VWS heeft het CAK gevraagd de onderstaande sancties op uitvoeringsconsequenties voor klant, keten en CAK te toetsen.

**Voorstel sanctie 1**
Het CAK neemt geen gegevens meer in behandeling na het verstrijken van de maximale aanlevertermijn van drie perioden. Cliënten betalen over de betreffende perioden geen bijdrage en als gevolg daarvan mist de gemeente de opbrengsten.

**Voorstel sanctie 2**
Het CAK neemt de gegevens na het verstrijken van de maximale aanlevertermijn van drie perioden in behandeling. Het CAK stelt vervolgens de bijdrage vast en int de bijdrage bij de cliënt. De bijdrage die wordt geïnd voor te laat aangeleverde ondersteuning wordt echter niet afgedragen aan de gemeente maar komt ten goede aan de Rijksfinanciën.

Bij toepassing van beide sancties geldt dat het CAK de gemeenten informeert over de cliënten die geen bijdrage verschuldigd zijn en welke perioden dit betreft.

**Uitvoerbaarheid en haalbaarheid**
De voorgestelde sancties hebben effecten die door het CAK op uitvoeringsconsequenties zijn getoetst. Klanten en potentiële klanten moeten tijdig, correct en op begrijpelijke wijze geïnformeerd worden over hun regelingen en wijzigingen daarin. Daarbij is de persoonlijke situatie van de klant het uitgangspunt.

**Sanctie 1** (het CAK neemt te laat aangeleverde gegevens niet meer in behandeling) heeft als voordeel dat de klant geen stapelfactuur meer ontvangt. Daarnaast hebben gemeenten financieel nadeel (inkomstenderving) en kan deze sanctie tot handhaving van het juist hanteren van de aanlevertermijn leiden.

Vanuit klantperspectief bekeken, levert deze sanctie echter ook ongewenste neveneffecten op. Eén daarvan is dat er onduidelijkheid ontstaat voor klanten over wel en niet gefactureerde perioden. De klant kan namelijk niet zelf zien wanneer de gegevens door de aanbieder of de gemeente aan het CAK zijn aangeleverd en of dat tijdig is gebeurt. Deze onduidelijkheid zal veel klantcontacten genereren en ook ertoe leiden dat hiervoor een hele administratie moet worden opgezet. Het CAK zal namelijk aan de klanten transparant moeten maken wanneer de gegevens aan het CAK zijn aangeleverd en of dat tijdig heeft plaatsgevonden.

De huidige gegevensuitwisseling met gemeenten en zorgaanbieders vindt plaats op bestandsniveau. Dit betekent dat een bestand wordt ontvangen, gecontroleerd en vervolgens óf in zijn geheel wordt goedgekeurd en verwerkt óf in zijn geheel wordt afgekeurd en teruggestuurd, waarna de aanleverende partij het bestand opnieuw aanlevert. In de nieuwe situatie zal het CAK het bestand inhoudelijk per zorgregel op tijdigheid beoordelen en de te laat aangeleverde ondersteuning op regelniveau terugsturen aan de aanleverende partij. De huidige standaard voor gegevensuitwisseling zal moeten worden aangepast, niet alleen bij het CAK maar ook bij de ketenpartners. Alle zorgaanbieders en gemeenten moeten op dezelfde termijn de automatisering aanpassen. Dit is een grote en risicovolle operatie. Op het moment dat een partij niet op tijd gereed is, kan de uitwisseling niet plaatsvinden en zijn alle gegevens buiten de termijn. Ook moet worden voorzien in een vorm van rapportage zodat het CAK aan gemeenten inzichtelijk kan maken welke cliënten niet kunnen worden gefactureerd als gevolg van te late aanlevering.

Te laat aangeleverde ondersteuning voor nieuwe klanten zal er toe leiden dat klantgegevens worden geadministreerd maar de ondersteuning niet gefactureerd wordt. Te laat aangeleverde ondersteuning voor bestaande klanten moet wel worden geadministreerd voor het geval de klant contact met CAK opneemt met de vraag waar de factuur blijft. Dit heeft forse impact op de huidige systemen van het CAK. Correcties op eerder aangeleverde zorggegevens worden altijd verwerkt omdat dit herzieningen betreft waarop de herzieningstermijn van toepassing is in plaats van de aanlevertermijn.

Het CAK acht de nadelen van deze sanctie groot, de impact op de klant, de keten en het CAK is groot en de vereiste implementatietijd is minimaal drie jaar. De sanctie moet worden ingezet als uiterste middel, de zwaarte van de impact is groot en brengt ook risico's in de uitvoering met zich mee omdat de complexiteit wordt vergroot.

**Sanctie 2** (het CAK brengt de bijdrage voor te laat aangeleverde ondersteuning wel in rekening maar draagt deze niet af aan gemeenten maar aan het Rijk) heeft als voordeel dat de communicatie over de facturatie aan de cliënt eenduidig kan plaatsvinden. Ook leidt deze variant niet tot inkomstenderving voor de overheid. De aanleverdiscipline zal waarschijnlijk positief worden beïnvloed met als doel inkomstenderving door gemeenten te voorkomen.

Voor wat de uitvoerbaarheid betreft vereist deze sanctie geen wijzigingen in de automatisering in de keten. Voor wat betreft de CAK uitvoeringspraktijk ligt de complexiteit van toepassing van deze sanctie in de berekening van de afdracht van de eigen bijdragen richting gemeenten en/of het Rijk. Ondersteuning kan namelijk over dezelfde periode zowel tijdig en als niet tijdig worden aangeleverd. Het CAK moet echter alle aangeleverde ondersteuning factureren aan de klant. Na inning van de bijdrage moet er ten behoeve van de afdracht een splitsing worden gemaakt tussen gemeenten en Rijk. Dit is een complexe aanpassing. De CAK systemen zijn zo gebouwd dat als ondersteuning niet facturabel is, deze wordt uitgesloten van verdere verwerking. Dit betekent tevens dat correcties op te laat aangeleverde ondersteuning niet kunnen worden verwerkt. Om de te laat geleverde ondersteuning het gehele bijdrageproces te laten doorlopen en vervolgens de afdracht elders te doen plaatsvinden betekent feitelijk een herbouw van een groot deel van de applicaties. Dat middel is zwaar en belastend voor de uitvoering. Om toch uitvoering van deze sanctie mogelijk te maken stelt het CAK een variant voor waarbij de afdracht aan gemeenten alleen op macroniveau wordt gecorrigeerd voor het percentage zorgregels dat te laat is aangeleverd. Dit vereist een wijziging van de huidige wetgeving. Deze sanctie is voor het CAK uitvoerbaar binnen drie jaar na het doorvoeren van de benodigde wetswijziging.

Voor beide sancties geldt dat de gevolgen voor de uitvoering van de eigen bijdrage Wmo ingrijpend en complex zijn zowel voor gemeenten, zorgaanbieders en het CAK. Vanuit het perspectief van de uitvoering geldt dat sanctie 2 (eigen bijdrage wel in rekening brengen maar als percentage corrigeren op de afdracht aan gemeenten) in vergelijking met sanctie 1 voor het CAK in de uitvoering minder complex is.

# 3 Vaststellingstermijn

Met de vaststellingstermijn, zoals bepaald in artikel 3.5 van het Uitvoeringsbesluit, wordt de termijn tussen de aanlevering van gegevens aan het CAK en de vaststelling van de eigen bijdrage door het CAK bedoeld. Deze termijn is nu 24 maanden. Wanneer het CAK de bijdrage binnen 24 maanden vaststelt, kan dat over een periode van maximaal 36 maanden met terugwerkende kracht gedaan worden. Stelt het CAK de bijdrage buiten de termijn van 24 maanden vast, dan is de terugwerkende kracht waarover de bijdrage kan worden vastgesteld wettelijk begrensd op 24 maanden. Het komt nu slechts in een beperkt aantal uitzonderlijke situaties voor dat geen eigen bijdrage wordt opgelegd.

VWS heeft het CAK gevraagd een uitvoeringstoets te doen naar de gevolgen van het verkorten van vaststellingstermijn. De huidige termijn bedraagt 24 maanden. VWS heeft gevraagd in ieder geval het verkorten tot maximaal 3 perioden te onderzoeken. Dit betekent dat het CAK de bijdrage moet vaststellen en factureren binnen 3 perioden (12 weken) na ontvangst van de klant- en zorggegevens.

Terugkijkend naar de probleemanalyse en de oorzaken van het ontstaan van stapelfacturen (tabel 4) zal het verkorten van de vaststellingstermijn niet alleen tot de oplossing van het probleem leiden. Uit inventarisatie die het CAK gedaan heeft naar (wettelijke) termijnen van een aantal andere ZBO's en overheidsinstanties blijkt dat er grote verschillen in termijnen bij de diverse overheidsinstanties zijn. Zo varieert de vaststellingstermijn van 4 weken (voor het recht op WW) tot 36 maanden (voor vaststelling van de inkomstenbelasting). Met name bij uitkeringen (de burger ontvangt geld van de overheid) zijn de vaststellingstermijnen relatief kort, vaak maximaal 8 weken. Voorbeelden hiervan zijn de WW, Ziektewet, WAZO en IOW. De Belastingdienst hanteert de langste vaststellingstermijn met een termijn van maximaal 36 maanden na afloop van het aangiftejaar.

**Uitvoerbaarheid en haalbaarheid**
Vanaf het moment van aanlevering van de benodigde gegevens, binnen de daarvoor bepaalde wettelijke aanlevertermijn, is het CAK in staat de bijdrage binnen uiterlijk 3 perioden vast te stellen en te factureren aan de klant, mits de huidige definitie voor de vaststellingstermijn ongewijzigd blijft en dus aanvangt op de datum van aanlevering van gegevens aan het CAK. De verkorte vaststellingstermijn is ook dan eenduidig van toepassing op zowel nieuwe als bestaande klanten. De kortere vaststellingstermijn van 3 perioden betreft een maximale termijn. In de huidige situatie bedraagt de doorlooptijd gemiddeld 69 dagen. Wanneer de in deze uitvoeringstoets voorgestelde maatregelen worden geëffectueerd, zal het proces tot vaststelling van de bijdrage sneller kunnen verlopen en niet de volledige 3 perioden in beslag nemen en gemiddeld 62 dagen zijn.

Voor de berekening van de inkomensafhankelijke bijdrage maakt het CAK gebruik van gegevens (inkomen en vermogen) van onder andere de Belastingdienst. Voor nieuwe klanten bedraagt de doorlooptijd voor het CAK vanaf aanlevering van gegevens tot aan het factureren aan de klant in de huidige situatie gemiddeld 69 dagen. De reden voor de lange doorlooptijd ligt voor een belangrijk deel in de huidige tweewekelijkse frequentie van uitwisseling van inkomensgegevens met de Belastingdienst.

Per brief van 8 december 2016, heeft de Belastingdienst het CAK laten weten dat wekelijkse uitwisseling van gegevens op korte termijn mogelijk is en dat deze aanpassing een implementatietijd van 3 maanden vergt. Met een wekelijkse gegevensuitwisseling met de Belastingdienst bedraagt de gemiddelde termijn voor nieuwe cliënten 62 dagen.

Voor bestaande klanten is de huidige doorlooptijd aanzienlijk korter omdat voor deze klanten de benodigde gegevens al aanwezig zijn en de klant reeds een beschikking heeft ontvangen. Gemiddeld factureert het CAK de zorg voor bestaande klanten binnen de 27 dagen doorlooptijd, nadat de klant- en zorggegevens zijn aangeleverd bij het CAK.

Hieronder een overzicht van het proces van aanlevering tot en met factureren.

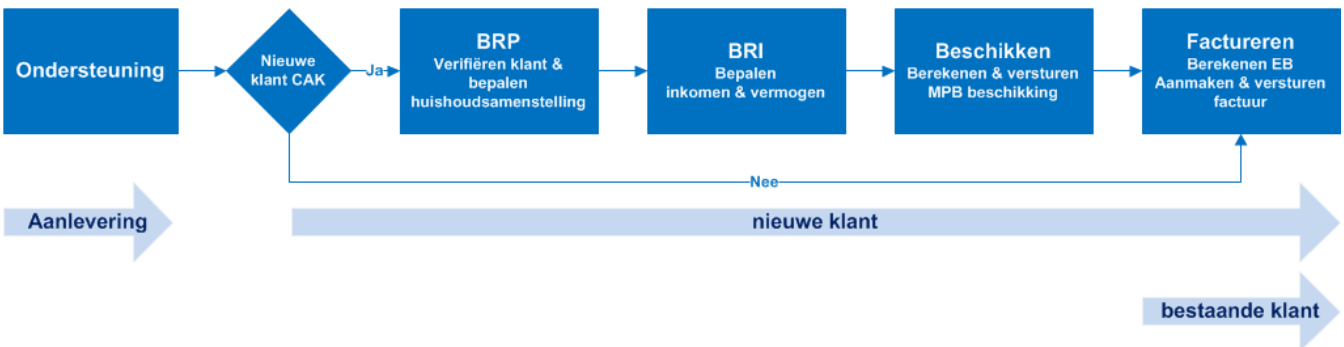

Onderstaand een toelichting op de stappen:

1. BRP; dit is de afstemming van de persoonsgegevens van het huishouden. Per persoon gaat een bericht over en weer naar het BRP. Gemiddeld duurt het 9 dagen voordat het gehele huishouden is afgestemd met het BRP.
2. BRI; dit is de uitwisseling met de Belastingdienst voor het verkrijgen van de inkomensgegevens van het huishouden. Er wordt tweewekelijks uitgewisseld met de Belastingdienst. Gemiddeld duurt het nu 15 dagen voordat de inkomensgegevens van het huishouden worden ontvangen. Als de gegevens wekelijks worden uitgewisseld met de Belastingdienst wordt deze termijn met 7 dagen teruggebracht tot gemiddeld 8 dagen.
3. Beschikken; op basis van het huishouden en de inkomensgegevens wordt de Maximale Periodebijdrage berekend. Vervolgens wordt de beschikking aangemaakt en verstuurd. Tussen het aanmaken en versturen van de beschikking zit ook een aantal dagen omdat de print&mailservice tijd nodig heeft om de bestanden af te drukken. Vervolgens worden deze verzonden onder de zo laagst mogelijke kosten passend binnen de planning van het Klantcontactcenter zodat daar voldoende capaciteit beschikbaar is. Vandaar dat de bezorging van de beschikkingen over meerdere dagen wordt verspreid. Gemiddeld duurt dit gehele proces circa 13 dagen.
4. Facturatie; tot slot wordt de eigen bijdrage berekend op basis van de Maximale Periodebijdrage en de aangeleverde ondersteuning. Op basis daarvan wordt de factuur aangemaakt. Het CAK factureert 1x per vier weken. Dit doen we omdat het een Maximale Periodebijdrage per vier weken betreft en omdat we niet willen dat burgers meerdere facturen per periode ontvangen en dus ook meerdere betalingen per periode zouden moeten doen. Gemiddeld duurt dit gehele proces 18 dagen.
5. Factuur op de deurmat; de laatste stap is de factuur op de deurmat bij de burger bezorgen. Per periode maakt het CAK ruim 430.000 facturen aan. Tussen het aanmaken en versturen van de factuur zit ook een aantal dagen omdat de print&mailservice tijd nodig heeft om de bestanden af te drukken Deze facturen kunnen uiteraard niet allemaal op 1 dag worden bezorgd, dan zou het Klantcontactcenter onbereikbaar zijn en ook de print&mailservice kan het niet aan om 430.000 facturen op 1 dag aan te maken. Uitingen leiden altijd tot klantcontacten en er is een beperking in de aantallen die we kunnen verwerken. Per dag worden maximaal 50.000 facturen verzonden. Gemiddeld duurt dit gehele proces 14 dagen. Overigens is er ook samenloop met uitingen van de Wlz. Er is een jaarplanning voor de verzending van uitingen en er is bepaald wat de maximale capaciteit aan uitingen is die het Klantcontactcenter aan kan.

Een frequentere uitwisseling met de Belastingdienst (wekelijks) is een randvoorwaarde en levert een belangrijke bijdrage aan een snellere doorlooptijd tussen aanlevering van gegevens en vaststellen en factureren van de bijdrage door het CAK. Op basis van de huidige uitvoeringspraktijk zal gemiddeld 89% van de nieuwe klanten tijdig (binnen 3 perioden) gefactureerd kunnen worden. Dit percentage zal nog verder stijgen wanneer wekelijkse uitwisseling met de Belastingdienst een feit is. In de onderstaande tabel is een overzicht opgenomen waarin de doorlooptijd van de vaststelling voor nieuwe klanten is opgenomen, gebaseerd op de huidige uitvoeringspraktijk.

**Tabel 5 Overzicht percentages facturatie nieuwe Wmo-klanten**

**Q4-2016 (cumulatief)**

| Zorgperiode | Percentages gefactureerd binnen een termijn van het aantal zorgperioden |
|---|---|
| 1 zorgperiode | 2% |
| 2 zorgperioden | 70% |
| 3 zorgperioden | 89% |
| 4 zorgperioden | 94% |

**Actuele ontwikkelingen**

Het CAK werkt in samenwerking met de Vereniging Nederlandse Gemeenten (VNG), het programma i-Sociaal Domein en VWS aan de 'Pilot Verbetering Uitwisseling (PVU)'. Na implementatie van deze pilot ontvangt het CAK het zorgtoewijzingsbericht van de gemeente. Hiermee kan het CAK eerder in het proces starten met het berekenen van de eigen bijdrage voor nieuwe klanten en kunnen nieuwe klanten dus sneller een factuur ontvangen. Daarnaast heeft het CAK een voorstel gedaan voor een 'Pilot Energiemodel'[8]. In de pilot ‘energiemodel’ wordt onderzocht of de periodieke facturatie los kan worden gekoppeld van de feitelijke zorgconsumptie. Hierdoor kunnen bestaande klanten eerder een factuur ontvangen. Ook kunnen deze initiatieven gecombineerd worden doorgevoerd met als gevolg een versnelling van de verzending van facturen aan bestaande en nieuwe klanten. In de brief aan de Tweede Kamer d.d. 12 september 2016 met als onderwerp verbetering informatievoorziening en aanpak stapelfacturen staan deze initiatieven ook vermeld.

# 4 Herzieningstermijn

De regelgeving voorziet ook in een termijn tot herziening van de eerder vastgestelde bijdrage. De termijn hiervoor is 24 maanden vanaf het moment dat het CAK is kennis is gesteld van de omstandigheid die aanleiding geeft tot de herziening. Ook hier is de terugwerkende kracht voor de termijn waarover het CAK de bijdrage mag herzien, begrensd tot 36 maanden als het CAK tijdig herziet en 24 maanden als het CAK niet tijdig herziet. Een herziening kan een neutraal effect hebben of leiden tot een naheffing op of een restitutie van de eerder vastgestelde bijdrage. De regelgeving maakt hierin geen onderscheid.

Daarnaast voorziet de regelgeving nog in een aantal situaties waarin de eerder vastgestelde bijdrage kan worden herzien maar waarop de herzieningstermijn van 24 maanden niet van toepassing is. De regelgeving voorziet voor deze situaties in andere termijnen. Voorbeelden hiervan zijn de peiljaarverlegging die het CAK op grond van artikel 3.9 tweede lid van het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015 op aanvraag van de klant heeft toegepast en herziening van de eerder vastgestelde voorlopige bijdrage bij gebrek aan inkomensgegevens (artikel 3.10). Wanneer in deze situaties inkomensgegevens beschikbaar komen, herziet het CAK de eerder vastgestelde bijdrage. De klant is hierover bij de voorlopige vaststelling geïnformeerd en wordt door deze herziening niet verrast.

VWS heeft het CAK gevraagd een uitvoeringstoets te doen naar de gevolgen van het verkorten van huidige herzieningstermijn van 24 maanden tot maximaal 12 perioden waarover het CAK de eerder vastgestelde bijdrage kan herzien vanwege wijzigingen in de huishoudsamenstelling of het inkomen.

---

Zie Kamerbrief 29 538 nr.227, bijlage 2

Het CAK adviseert VWS de herzieningstermijn niet te verkorten. Zoals in de probleemanalyse omschreven, leidt een herziening tot een correctiefactuur en is deze in het gros van de gevallen niet te voorkomen en onlosmakelijk verbonden met de systematiek tot berekening van de Wmo bijdrage. Een herziening van de eerder vastgestelde bijdrage kan in het voor- of nadeel van de klant zijn of een neutraal effect hebben. Ook op dit onderwerp is uit inventarisatie bij een aantal andere overheidsinstanties gebleken dat de termijnen voor herziening zeer divers zijn. Voor vrijwel alle uitkeringen wordt met volledige terugwerkende kracht herzien. De Belastingdienst hanteert een herzieningstermijn van 5 jaar. In relatie daarmee is de huidige termijn voor het CAK (24 tot 36 maanden) al beperkt. Een nog kortere termijn zou te beperkend zijn voor klanten die geld terug krijgen van het CAK. Daarnaast kan een kortere termijn uitnodigen tot berekenend gedrag. Een herziening over maximaal 12 perioden raakt immers nooit meer een volledig kalenderjaar en inkomensjaar. Dat terwijl een bijdrageplichtig inkomen uiteraard wel op een volledig inkomensjaar van toepassing is.

Voor zover de herziening tot een naheffing van eigen bijdrage leidt, is het voor de klant prettig om de zekerheid te hebben dat de verhoging van de bijdrage tot deze periode beperkt blijft. Maar als de herziening tot een verlaging van de eerder vastgestelde bijdrage leidt, acht het CAK de termijn van 12 perioden te kort. Zeker als de herziening het gevolg is van fouten van partijen buiten de klant zelf, zoals zorgaanbieders, gemeenten, de Belastingdienst of het CAK. Het CAK adviseert VWS de herzieningstermijn niet te verkorten, dit is nadelig voor de klanten.

# 5 Conclusie

Het CAK acht een aanlevertermijn van 3 perioden (12 weken) met inachtneming van 12 maanden *implementatietijd haalbaar en uitvoerbaar. Op basis van de huidige uitvoeringspraktijk vindt aanlevering voor ruim 80% van de nieuwe klanten tijdig (binnen 3 perioden) plaats. Voor bestaande klanten ligt dit percentage op bijna 95%.* Het onderzoeksresultaat, aangevuld met de uitkomst van de probleemanalyse van het CAK, onderschrijft dat het creëren van een aanlevertermijn zeer waarschijnlijk tot het gewenste effect zal leiden nl. tot reductie van het aantal stapelfacturen met een negatief financieel gevolg voor de klant. Na een tijdige aanlevering kan het CAK de bijdrage ook tijdig vaststellen en factureren. Het CAK adviseert VWS de huidige herzieningstermijn niet te verkorten.

Resumerend kan worden gesteld dat het creëren van een wettelijke aanlevertermijn en handhaving daarvan de meest passende maatregel is om het aantal ongewenste stapelfacturen te kunnen reduceren.

Ten behoeve van de implementatie creëert het ministerie van VWS tijdig een juridische grondslag voor een wettelijke aanlevertermijn en een verkorte vaststellingstermijn.

**Randvoorwaarden voor het vastleggen/aanpassen van de termijnen (exclusief de sanctie):**
- Het ministerie van VWS verstrekt uiterlijk een jaar voor de gewenste inwerkingtreding van de wettelijke aanlevertermijn opdracht aan het CAK en akkoord op de randvoorwaarden en uitgangspunten.
- De gewijzigde wet- en regelgeving wordt ruim vóór de datum van inwerkingtreding gepubliceerd.
- Het project start vanaf opdrachtverstrekking vanuit VWS en heeft een doorlooptijd van 12 maanden.
- De huidige definitie voor de vaststellingstermijn blijft ongewijzigd. De vaststellingstermijn vangt aan op de datum van aanlevering van gegevens aan het CAK.
- Een frequentere uitwisseling met de Belastingdienst (wekelijks) is vereist om de bijdrage voor nieuwe klanten binnen de verkorte termijn tijdig vast te kunnen stellen.

Het CAK en VNG dienen gezamenlijk een communicatieplan uit te werken voor de voorlichting van gemeenten over de introductie van de wettelijke aanlevertermijn en de handhaving daarvan.

# 6 Bijlagen

- Onderzoeksrapport PBLQ
- Aanleverkalender CAK 2017